

Streszczenie. Katecheza I. Ks. Wojciech Kućko. Msza święta w życiu chrześcijanina

Św. Jan Paweł II pisał, że: „Kościół żyje dzięki Eucharystii”. Chrześcijanin to człowiek drogi, potrzebujący wzmocnienia w wędrówce przez świat. Takim umocnieniem i duchowym wsparciem jest udział w Eucharystii będącej „sakramentem miłości”.

Papież Franciszek zachęca wiernych do uczenia się milczenia przed Eucharystią, by być dysponowanym na wsłuchanie w głos Tego, który przychodzi w znakach chleba i wina.

Sposób udziału w Eucharystii powinien być zawsze godny, niezależnie od miejsca i czasu jej sprawowania, liczby uczestniczących wiernych czy okresu roku liturgicznego. Msza Święta jest zawsze aktem kultu publicznego, któremu należy się szacunek. Św. Jan Paweł II tłumaczył: „Nawet wtedy bowiem, gdy Eucharystia jest celebrowana na małym ołtarzu wiejskiego kościoła, jest ona wciąż poniekąd sprawowana na ołtarzu świata”.

Przygotowanie do mszy świętej powinno wiązać się z konkretnymi czynami. Wszyscy udający się na sprawowanie Eucharystii powinni się do niej przygotować przez post i modlitwę, przez pojednanie z Bogiem i braćmi, a także przez rozważanie słowa Bożego i przygotowanie daru ofiarniczego. Udział w obrzędach eucharystycznych charakteryzuje się następującymi cechami: okazywanie miłości i braterstwa wszystkim zebranych na sprawowaniu tej samej Tajemnicy, wspólną jednoczącą modlitwą i śpiewem, głębszym zaangażowaniem poprzez sprawowanie możliwych dla wiernych czynności liturgicznych.

Przykazanie kościelne w oparciu o Dekalog precyzuje, że wierni w niedzielę i inne dni świąteczne są zobowiązani do udziału w Eucharystii. Kodeks prawa kanonicznego mówi: „Niedziela, w czasie której jest celebrowane Misterium Paschalne na podstawie tradycji apostoelskiej, powinna być obchodzona w całym Kościele jako najdawniejszy dzień świąteczny nakazany. Nakaz świętowania Kościół rozciągnął także na inne dni w ciągu roku liturgicznego. Ostatecznie aktualna lista obchodów nakazanych jest następująca: „...świętami nakazanymi w Polsce poza niedzielami są: uroczystość Narodzenia Pańskiego, uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki, uroczystość Objawienia Pańskiego, uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny i uroczystość Wszystkich Świętych”. Co do pozostałych świąt, które nie są nakazane Kościół zachęca wiernych, by zgodnie z wieloletnią tradycją brali udział w liturgii.

Prawo kanoniczne Kościoła katolickiego stanowi również, że czyni zadość obowiązkowi udziału we mszy świętej niedzielnej lub świątecznej ten, kto bierze w niej udział, gdziekolwiek jest odprawiana w obrządku katolickim, bądź w sam dzień świąteczny, bądź też wieczorem dnia poprzedzającego. Zgodnie z zarządzeniem Konferencji Episkopatu Polski w Polsce antycypacja niedzieli lub dnia nakazanego jest możliwa przez udział we mszy świętej sprawowanej najwcześniej o godzinie szesnastej. Św. Jan Paweł II w Liście apostolskim *Dies Domini* zachęca duszpasterzy, by właściwie przygotowywali obchody wigilijne i w ten sposób umożliwili wiernym udział w takiej liturgii wieczorem dnia poprzedzającego. Msza święta zwana czasem „przedświąteczną”, która jednak w rzeczywistości ma charakter w pełni świąteczny jest sprawowana według liturgii niedzielnej.

Warto wspomnieć, że z obowiązku niedzielnej lub świątecznej mszy świętej zwalniają ważne powody, jak np. choroba, pielęgnacja dzieci, opieka nad obłożnie chorymi, pomoc w wypadkach i klęskach żywiołowych, a także daleka odległość od kościoła lub dyspensa uzyskana od proboszcza. Ponadto niedzielne świętowanie winno wiązać się z powstrzymaniem od wykonywania prac niekoniecznych, by móc oddać cześć Bogu i spędzić dzień święty z radością w komunii z bliskimi i współpracami w Chrystusie.